

добие империята, ако са постарас да поддържа раздорите между съседните варваре. (За Гот. война, кн. IV, гл. 4).

Така също не е ясно кого именно подразумѣва Прокопий подъ името тавроскити, като говори, че „приморските градове Боспоръ и Херсонъ са намиратъ отвѣдъ таврите и тавроскитите.“ (За учрѣжд. кн. III. гл. 7). На друго мѣсто (За Гот. война, кн. IV. гл. 5) Прокопий расправя, че равнината около Меотийското езеро занимаватъ хунните-кутургурите и че една частъ отъ нея принадлежи на скитите и на таврите, за това са и нарича Таврика; а послѣ това говори за извѣстниятъ храмъ на Дияна, въ който е била жрица Ифигения. Въобще обичайтъ у византийските историци да смѣсватъ въ своите извѣстия за скитските страни и басните на старовременните писатели, поддържа бъркотиите на тие извѣстия и прави ги още по-заплетенни. Слѣдъ малко подъ име тавроскити византийците подразумѣватъ преимущественно руссите; а въ гореказанното мѣсто у Прокопия това име може да са отнесе и камъ готите-тетракситите, и камъ хунните-утургурите, които сж живѣле и по двѣте страни на Боспорътъ. А сжщите руси безъ сжмнѣние са криятъ у него между оние „безчисленни племена анти“, които сж живѣле на сѣверъ отъ земята на утургурите. Послѣднѣето название, както ние казахме вече, заключава въ себѣ си тоя сжщи корѣнъ, който антиите и витячите, а въ извѣстенъ случай тоя корѣнъ може да загатва и за общото происхождение на тие народи. Самата борба съ готите и пропѣжданieto имъ изъ южна Рос-